

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quām brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Hospitale.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

cedit etiam in casu hærelos, cùm non fiat exceptio. *Navat. conf. 5. nū. 3. de haret.*
quoad alios, dic prout dictum est ad 25.
Cæterum vide in prall. mea pān. 6. 22. q.
4. 6. 7. 8. 20. & 22.

HOSPITALE.

SUMMARIUM.

1. *Hospitale quomodo edificetur, & qua auctoritate.*
2. *An Ordinarius possit illud visitare.*
3. *Videre etiam computa, & rationem administrationum, & magistrorum.*
4. *An succedat expositus.*
5. *Quenam sint privilegia summorum Ponificum concessa diversis hospitalibus.*

Ad primum, relictis aliis dico. pri-
mò, quod hospitale potest ædifica-
ri à quocunque, etiam sine auctoritate
Episcopi, & ibi Rectorem prefigere, &
de eo liberè disponere ad libitum, sicut
de aliis bonis suis, & illud destruere, vel
altètì subiicere seu donare, *Gl. in c. unicuique de consecrat. d. 1. c. inter dilectos, de donat. Clem. quia contingit. de relig. dom. Selva tr. act. de benef. 1. p. 9. 6. nū. 6. Syl. in ver. Hospitale. §. 2. nū. 3. Auth. de Eccles. tit. §. si quis edificationem, ver. in omnibus collat. 9.* Dico secundò, quod hoc hos-
pitale non potest visitari ab Episcopo.
Ratio est, quia est quiddam profanum,
& non religiosum; *Innoc. in d. cap. inter dilectos. nū. 2. & in c. ad hoc. de relig. dom. Sylv. l. c. nū. 7. Sel. loc. cit. §. 1.* nec obstat
Conc. Trid. sess. 22. cap. 8. de reformat.
quia disponit hoc posse Episcopum in

casibus à jure concessis: sed cùm hoc
non sit sub ejus dispositione, quia non
est religiosum, non comprehenditur;
nec discuntur propriètate loca pia, seu re-
ligiosa hospitalia, quoniam sunt ædifica-
ta sine auctoritate Episcopi; similiter de
consuetudine legitimè præscripta, *Abb.*
in Clem. 2. nū. 4. & 5. de relig. dom. quod
dixi, intellige, modò non habeat for-
mam Ecclesiæ, vel si in eo celebretur,
quia hoc non potest fundari sine Epis-
copi auctoritate. *Innoc. in c. ad huc, de relig. dom.* nec di-
ci potest locus religiosus. Adde quod dicit *Gem. in c. fin. vers. sed quid, & ver. de his, de offi. leg. lib. 6.* ubi
habes, quando hospitale est accesso-
rium Ecclesiæ, quando principale, quan-
do separatum, quando juris patronatus
clericorum, quando laicorum, & quan-
do collegiarum, quod nota pro colla-
gione illocum, & pro visitatione, & pro
Seminario, &c pro reservationibus, pro-
ut habes in diversis locis hujus Pra-
xis.

Ad secundum, post mortem ædifi-
cantis potest Episcopus visitare, & vi-
dere, si cuncta procedunt; secundum or-
dinationem defunctorum, ut in §. si quis adi-
ficationem, in auth. cit. *Selva, & Sylvest.*
locis eius, & in verb. visitatio. §. ult. *Angel.*
in ver. hospitale, in princ. & si repererit
rectorem positum per hæredes defun-
ctorum perperam administrare, potest Epi-
scopus eum revocare, aliumque institu-
re. Hoc ampliatur primò, etiamsi testa-
tor, qui ædificavit, interdixerit ne Epis-
copo intermitat. *Conc. Trid. sess. 7. c. fi. c.*
tua nobis, de testamen. & ibi *Covar. nū. 6.*
& 8. decisi. Rot. 868. in antiquis. Ratio

H h est,

est, quia testator facere non potest, quod leges in casib. suis locum non habeant,
*I. nemo potest, ff. de legat. 1. Gom. in q. 32, de
trien. poss. ff. vide omnino Panor. in cap.
sopita, nu. 5. de censibus, & Navar. cons. 3.
de relig. dom. dicit quod hospitale ædifi-
catum à laico visitat Episc. post mor-
tem ejus, etiam si fundator id prohi-
buisset.*

Ad tertium, non solum Episcopus potest visitare hospitale post mortem fundatoris, sed etiam videre computa, & administrationem rectorum, & procuratorum illius, per c. 9. ead. sess. Ratio est, quia licet non sit locus religiosus, & facer, prout supra, tamen dicitur locus pius, quia ad pios usus adificatus est, Abb. in ca. 295. Et in c. de Xenochiis, n. 2. Et 3. Et c. ad bac, de relig. dom. Selva loc. cit. nu. 26. & venit appellatione pio- sum locotum, Sylv. in ver. legatum, 4. hic ampliatur, etiam si dictum hospita- le esset juris patronatus cum auctoritate Episcopi, Con. Trid. loc. cit. c. 8. fallit pri- mò, quando in institutione dicti hospi- talis, & ordinatione Ecclesiæ talis, seu fabricæ secus canum esset, ita fac. Con- greg. declarat 184. & tunc non teneren- tur administratores reddere rationem Ordinatio. Idem Angel in ver. Hospi- ale, in princ. Dicet quis contrà, per cap. sua nobis, Et cap. requisisti. de testam. Repon- setur primò, illud valere in legatis piis, sed hoc dictum est Concilii, & sacra Congregationis, intelligitur institutio- ne, & ordinatione Ecclesiæ fabricæ, seu hospitalis, facta ab ipso fundatore de consensu ipsius Ordinarii, Abb. in Cle- ment. quia continuit, numer. 4. de relig.

*dom. Urgebit quis, Ergo Episcopos in his fabricis & Ecclesiis non se intronis-
tēt; nec circa visionem rationis compu-
torum, Respondeatur, quod ita res se
habet, & servandæ sunt piorum loco-
rum constitutiones, & quia fortassis il-
la concessio fuerunt à summis Pontifi-
cibus, vel Prælatis, ut supra; Abbas Clem.
quia contingit, num. 4. D. Ant. 3. par. ut.
10. c. 11. §. 2. in princ. adhoc ne patroni
retraherentur à fundatione dictorum
locorum piorum, Sel. loc. cit. 3. p. 9. 2. n. 11.
& 12. & Staph. de lit. gral. f. 92. n. 8. Dicit
quis h[oc] est, ergo Episc. neque poterit
ista visitare; Respondeatur, quod Conc.
circa visitationem solum eximit loca pia
qua sub Regum immediata protec-
tione sunt: nam illa sine eorum licentia E-
pisc. non potest visitare; ergo potest visi-
tare omnia alia, & Conc. solum in c. 9.
concepit exemptionem visionis compu-
torū, & administrationis, non visitatio-
nis. Fallit secundò, quando ex consuetu-
dine, privilegio, aut ex constitutione ali-
qua loci, aliis ad id deputatis ratio com-
putorum reddēda esset, tunc enim cum
his adhiberi debet etiam Ordinarius, &
aliter factæ liberationes dictis administra-
toribus minime suffragentur, & ita cen-
suit sacr. Cong. declar. 210. extant literæ
Sixti V. ad omnes Episcopos regni Nea-
politanī, quibus eis præcipit, ut visitent
hospitalia, juxta decreta sac. Cōc. Trid
sub anno 1588. 2. Novembris, Episcopo
Fulignano Nuntio in dicto regno, & fac.
Congreg. declar. 288. in meis, censuit in
hæc verba, Ordinarius non habet auctori-
tatem visitandi hospitalia, neque confrater-
nitates quæ à laicis reguntur, nisi in casibus*

ad iure expressus, &c. 8. sess. 22. Conc. Trid. intelligitur solummodo in casibus à jure communis permisso: licet tamen Ordinario ab eis rationem administrationis exigere, nullâ habitâ ratione juris communis, sed tantum servatâ dispositione d. c. vide in ver. visitatio, §. 3. ver. 9.

Primum dubium, quod distinetur erit inter hospitale juris patronatus & fundatum cù conditionibus praeditis, ut non Ordinarius se intromittat? &c. Respondeatur, quod in primo casu (nisi aliud cautum erit à patronis) Ordinarius loci poterit illud visitare, & rationem administrationis videre, & instituere. administratores sibi à personis presentatos, argumento eorum, quæ dicuntur in toto iii. & tractat de iure patronatus, & si invenerint ibi administratores perperam agentes, illis per eum sublati alios instituet, & patronus pro illa vice privatus erit præsentatione, Selva loc. cit. & Clem. quia contingit, & ibi gloss. in ver. negligentia, de relig. dom. in secundo casu Episcopus circa rationem computorum non se occupet.

Secundum dubium, adificatur hospitale auctoritate Episcopi, & tunc dicitur locus pius, religiosus, sive Ecclesiasticus, Staph. loc. cit. & quando non appareret de auctoritate Episcopi, præsumitur intervenisse, quod potest præsumi. Primo, quando est in forma Ecclesiae. Secundo, ubi Missæ celebrantur. Tertio, vel sit altare. Quartio, vel sit campanile, sive campana: licet ibi aliquando celebretur solum in fe-

licitatibus magnis, ut notat Cardinalis in Clem. si. de cens. Selva loc. cit. num. 25. & 29. gl. & tex. in c. unicuique, deconsecratione, d. 1. Abb. in cap. inter decessos, num. 12. & 8. de donat. & ibi addit Zachar. litera C. & addit Sebas. Sap. litera D. faciunt quæ dixi in ver. alienatio, §. 10. dixi hoc, quia licet testator, seu fundator dicat quod Episcopus non se intromittat in cura, & in institutione ministrorum dicti hospitalis, seu Oratoriis, sic fundati, tamen non teneret ista dispositio, etiam si apposueret, quod bona illa relicta in dotem dicto hospitali seu Oratorio, in alium pium usum excederent casu, quo Episcopus se intromitteret, Covar. in dieo c. tua, num. 8. & de spons. 2. p. c. 3. 1. nu. 20. Rochus tract. de iure patronat. in verbo pro eo quod, q. 12. vide Abb. in c. patentibus, num. 1. de priu. quando hospitale, seu aliquis locus confratrum dicatur pius, & subesse Episc. vide in ver. confraternitas, n. 4. Caputa. dec. 32. 8. p. 1.

Tertiun dubium, quia Conc. c. 8. sess. 22. dicit Episcopos tanquam Sedis Apostolicæ delegatos, esse executores piarum omnium voluntatum, tam inter vivos, quam causa mortis. Dubitatur an hoc solum ad Episcopum pertineat, maxime cum interdum sint aliquantulum circa hoc non satis diligentes? Respondeatur ex Covar. in c. si heredes. numer. 1. de testamen. & ibi Abb. in col. 1. & Barbat. quod cum hoc sit fori mixti, ad judicem scularem etiam pertinet, & sic utrumque judicem potest adire quiunque ille sit, ut exequi faciat legata pia, Covar. ibid. num. 2. & Abb. in c. si heredes,

H h 2

redes,

redes, num. 3. de testam. ubi ait dari locum preventioni, & hinc est, quod fortassis in regno Neapolitano nolent judices secularites, ut isti administratores locorum piorum reddant rationem suae administrationis Episc. quia cum sit casus mixtus, ut isti prætendunt, stare in possessione casuum mixtorum, in hoc etiam vellent stare: sed ad hoc posset responderi duplice, quod si est, ut dixi ad pri-
mum, tunc currere posset ista prætentibus, quia est ædificatum sine au-
toritate Episcopi. Secundò, sed quando vel est cum Episcopi auctoritate, vel si non constet, præsumi debet, per dicta superius, nescio qua ratione hoc possent prætendere, cum omnia loca ædificata auctoritate Episcopi sint sacra, pia, & religiosa, ut dictum est sup. que pertainent ad Episcopi jurisdictionem, c. om-
nes Basilea, 16. q. 7. & alii vulgariter juri-
bus.

Quartum dubium, quænam dicantur loca pia, & legata ad pias causas? Re-
spondetur ex Syl. in ver. legatum, 4. ab
initio, & per totum.

Quintum dubium, an Ordinarius posset inquirere contra tenentes bona, que debent distribui pauperibus. Re-
spondetur affirmativè, Maran. 6. p. tit. de
inquis. num. 154. & habetur in Auth.
Hoc amplius, de fidei suffr.

Sextum dubium, quid si quis admi-
nistrator piorum locorum, videns se constrictum ad reddendum rationem suæ administrationis appellaret? Re-
spondetur ex sac. Conc. sess. 2. 4. c. 9. de re-
for. ubi dicit, quod licet admittatur ap-
pellatio, non propter hoc impeditus,

aū suspeditur executio, Sc ita etiam censuit sac. Congreg. declar. 484. idem Angel. Aret. in §. øconomos, in fine, in Auth. de sacrosan. Epif. Maran. 6. p. tit. de appellat. num. 198: ita etiam quando suffraganeti Episcopatus visitat suam dicecsem, si appellaretur ad Metropolitaniū, appellatio teneret quoad devolu-
tionem, sed non quoad suspensivam, seu impeditivam, ita sac. Cong. decl. 487.

Septimum dubium, an Episcopus, quando visitat loca ista pia, seu hospita-
lia, possit ab eis recipere procriptionem,
de hoc vide in ver. visitatio, §. 5. dub. 7.

Octavum dubium, an relicta in ali-
quo hospitali pro hospitandis peregrini-
nis, vel curandis ægtotis, aut ad aliquid
hujusmodi, possint peti Episcopum in
alium plenum usum converti? Responde-
tur, quod videtur non posse, per Clem.
quia contingit in print. & ibi gl. in ver. non
ad alium, sed quicquid sit, Conc. Trid.
sess. 2. §. c. 8. de refor. in ver. quod si hospi-
tia, dicit posse Episcopum cum duobus
de Capitulo, quando, in loco ubi sunt
dicta hospitalia, similes personæ, aut pro
parte reperiantur, etiam si contrarium in
ejus fundatione, aut institutione expre-
sum fuerit in hunc eventum, i. si ibi non
hospitatentur pauperes, vel illuc non
venirent aliqua personæ propter aliquam
causam: sed vide in ver. Legatum,
§. 2.

Nonum dubium, ad quod tempus
debeat dari gubernatio, seu administra-
tio hospitalis? Respondetur ex eo. sac.
Con. loc. cit. in fin. quod solùm ad trien-
niū, nisi aliter in fundatione cautum
reperiatur.

Decis.

Decimum dubium, an teneatur hospitale contribuere Seminario de introib⁹ seu fructibus suis; Respondetur à sac. Cong. declar. 147. quod non nisi datum sit in titulum, commentam seu administrationem.

Ad quartum, vide Vinc. de Fran. decis. 98. num. 9. & per totum.

Ad quintum, vide Bull. Clem. IV. 1. & Pii III. 13. Pii V. 71. quæ incipiunt: *Sacrosanctam.*

INSTANTIA.

Primò, instantia de jure civili perit in civilibus per triennium, & in criminalibus per bientum, i. properandum, & ibi Sribentes, C. de iud. Maran. s. par. n. 5. glos. in o. *Venerabilis*, in ver. non obstat. de id.

Secundò, hoc fallit, de jure Can. & in terris Ecclesiæ, & ubi jure Canonico vivitur, quia ibi nunquam perit instantia, text. & gl. loc. cit. Cor. conf. 210. in 4. vol. in fo. Maran. abeſſpræ.

Tertiò, cause Ecclesiastim non habent instantiam pereemptam lapsu triennii, etiam si agitur coram iudice seculari, tenet Caravita in r. 22. nu. 9. Dec. in ca. Eccles. S. Maria, de conf. Imol. in I. properandum, S. si C. de iud. Card. Clem. i. de in megr. refut. Jalon. & Salic. in d. §. sed contrarium videtur practicari, quod instantia etiam permittitur lapsu triennii in causa ecclesiastica, prout colligitur ex his quæ voluit Ioan. Vinc. de Annan. in Repet. constitut. Diva memoria, numer. 19. ubi dicit, quod in causa sancti Anelli, cum Joanne Jacob. Copula per Præsid.

saci Cons. Neapol. fuit inflatus spiritus vitæ instantiæ, & tamen lis erat cum Ecclesia, sed an insufflatio bis peti possit, dum instantia est pereempta, vide Capyc. dec. 165. Gram. decis. 69. Boer. decis. 247. & de ista materia pereemptionis instantiæ vide Capyc. decis. 11. num. 9. cum sequentibus & decis. 109. numero 4. quando autem causa esset clerici, securus esset dicendum, quia in hoc clericus non gaudet privilegio Ecclesiæ. Abb. in dict. cap. 55. Maran. ibid. nam. 21.

Quartò, in prima instantia sac. Concl. Trid. sess. 24 c. 20. de reform. per lapsum biennii, dat optionem partib⁹ adire superiorum competentem: sed non propter hoc irritat acta facta, sed partes possunt uti eis coram iudice ad querendū.

Quintò, in secunda instantia datur ad biennium, c. cum sicc. Romana, & c. ex ratione de appellat. Gom. q. 68. de ann. possess.

Sextò, hoc tamen fallit in Curia Romana, ubi lis, sive instantia nunquam extinguitur nisi per sententiam, Gom. q. 56. & 98. in fi. de trien. possess.

Septimò, an possint per judicem interrogari fatalia? Affirmative respondetur, modò primò faciat, hoc antequam decurrant in totum dicta fatalia. Staph. de lit. grat. f. 243. num. 1. Secundò, ut hoc fiat ex causa, quæ debet esse nota ipsi iudicii, Maran. tit. de appellat. nu. 231. & infra.

Octavò acta an censeantur esse annullata pereempta instantia? Respondeatur ex Addit. ad q. 279. Cap. Tolos. quod non acta ordinatoria.